

民

Hào-Quân
 Đường Đông-Ba
 Giấy thép nói số
 Giấy thép: TIÊN-ĐAM - 1/86

« MÀT MÙA TIỀN »

Ấy, mất mùa có nhiều thứ như thế mà theo linh thể sinh hoạt của người minh ngày xưa thì ai cũng nhận sự mất mùa là là gốc, mà không ai nghĩ đến mấy điều khôn vụn về các sự mất mùa kia. Thường thấy trong dân gian một nhà có 6-7 miếng ăn, làm vài ba

Cái mùa tiền ở ngày nay quan
ệ và ảnh hưởng to tát như
hôm nay, nếu mất mùa gì cũng còn
có chỗ thở; đến mất mùa tiền
thì không cái gì nguy hơn.
là chính ở xã ta hiện thời,
m vào cái cảnh ấy, so với
tạm mất mùa lúa thường
m gần đây và thời buổi
gày xưa, mỗi khủng hoảng cò
ấp lên nhiều. (Còn nữa)

Tên họ Thái Văn tức Cu Chơai, người làng Xuân liêu, huyện Nam đản, không rõ lai lịch thế nào, tự lúc lộn xộn đến nay, thường đi lại ăn lộc của nhà Nguyễn-Trần, chánh ở lại nhà tên Nguyễn-Trần, chánh đoan xã Hoàng căn. Đến hôm tên Cao Ý làng ngọc diên ra làm Bang tá tổng Thông lạng, thì tên Văn tới nhà Bang Ý, tự xưng mình là một thám tòa Khám, Bang Ý cũng tin là thực mà không dám nói giầy. Cách ít lâu thấy tên Văn làm cho tên Gram mới cái giầy báo với Bang Ý, nói những tên Tô sĩ Phán, Tô sĩ Ngón, cai Tạo, cai Yếm, tất cả 20 người trong xã Hoàng căn tình nghi này họ. Tên Văn mới Bang Ý cũng đi đến nhà xét hỏi ; nhưng bọn Ý chỉ cho năm ba điều thuốc xài chi đó, chứ không có tiền, rồi cũng yên. Mới rồi tên Văn lại báo : « Tên Hồ Lang thôn Phan làm chức Chỉ huy », tên Văn lại tự xin đem người đi xét hỏi, rồi nhà Hồ Lang, dôi một trăm bạc(100\$) thì cho tên Văn

Lạc - pháp

được ba tháng, 7 lần một ngày
lần độ 110 gra.

Đang là phiên làm !
(T. B. T. V.)

hai quyên mồi quyên 0520

Người chồng cũng phải giữ trinh - tiết với vợ

Một điều luật mới ở nước Nhật

Chính phủ Đông-Kinh vừa rồi có sửa lại một điều luật về việc vợ chồng cũng phải giữ trinh tiết với nhau. Điều luật đại ý nói rằng :

Hiện nay cái điều đã định ở trong pháp luật, về sự phải giữ trình tự chỉ bắt buộc riêng đàn bà, người con gái có chồng đi thông gian với người con trai khác thì phạm tội thông gian, mà người con trai cũng một người con gái khác thông gian thì không gian phải tội. Nay phải theo như nguyên tắc bình đẳng mà đời lại theo lý, cho người vợ được quyền đi tội thông gian chớ chồng, nếu có chứng cứ thì người chồng cũng phải chịu như cái tội mà người vợ phạm phải.

Điền luật này thực là bình đẳng.
Nhưng, có chăng lại thêm việc cho
bà, là bà nào và phải ông chồng
đay này, đêm đêm cứ nói là e đi
có việc, nếu không tin tất phải đi
bò, cũng là phiền lắm!

(T. R. T. V.)

ANNAM LỊCH SỬ

HÃY NÊN

HÚT THUỐC LÁ JOB

KINH-TẾ KHÙNG-HOÀNG

(Tiếp theo)

TÌNH HÌNH KHÙNG-HOÀNG Ở ĐÔNG-DƯƠNG

Cuộc khủng hoảng kinh tế khắp cả thế giới nên năm nay nước ta cũng bị cuốn hút trong cơn bão khủng hoảng kinh tế. Ngoài những nguyên nhân chung chung ta đã xét qua trên kia, còn có những nguyên nhân đặc biệt làm cho cuộc khủng hoảng của nước ta thêm tồi tàn khốc liệt.

Ở mấy tỉnh phía Bắc Trung kỳ và miền Bắc nước ta, trước đây là những vùng nông nghiệp, thương nghiệp, nhất là nông nghiệp, vì kinh tế chính trị mà kinh tế đã bị tàn phá. Tình hình đời sống của nhân dân không biết mực nào là cho biết.

Tòa Kiểm duyệt bỏ một đoạn

Cái nạn nạn cấp nhất ở khắp cả nước ta ngày nay là cái nạn không tiền. Không tiền thì không thể sống được. Tiền là cái cần thiết nhất, mà cho đến nay tiền vẫn còn thiếu, dù có ruộng, có lúa, có vườn, có nhà, cũng không tiền nữa.

Tại sao tiền bạc cạn khô như thế? Cái lý do chính là do nạn khủng hoảng kinh tế, nguyên nhân trong thế giới sự xuống, nguyên nhân trong nước không xuất cảng được, xuất nhập cảng trở lại như trước, cũng nhiều, tiền bạc đều dồn lại trong tay các ngân hàng (những nhà nắm giữ của tiền ngoại quốc để trả cho chủ ngân hàng quốc tế). Vì thế số tiền lưu thông ít dần đi. Trước đây một năm số tiền lưu thông trong nước có đến 170 triệu đồng, hiện nay chỉ còn 100 triệu đồng, tức là giảm đi 70 triệu đồng, tức là giảm đi 40%.

Hải là một tiền bạc chảy ra ngoài. Ai cũng biết rằng ở nước ta phần nhiều tiền đồng để kinh doanh là tiền của Hoa kiều, của Set-ty và của người Pháp. Người Hoa kiều xưa nay vẫn cho vay hoặc đặt tiền trước mà mua lúa gạo hoặc các nguyên liệu khác của dân quê. Hiện nay mùa màng mất mùa, lúa lại không bán được, chủ Hoa kiều thấy cá nầy không có lợi nữa (vì từ khi đặt các Nông sản hàng thì người ta ít vay của Hoa kiều), họ phải tìm cách đóng tiền cho lợi hơn. Nhân bạc Táo sự lại, ở bên đem tiền về Tàu để hưởng cái giá trị bằng dư (100 đồng bạc Đông-dương đổi được đến 170 đồng bạc Hương-cảng). Người ta đoán rằng người Hoa kiều đem bạc về Tàu như thế đã đến hơn 30 triệu đồng.

Chủ Set-ty cũng theo cách khác mà trả tiền để đóng về và lấy lại tiền, hoặc rút về Ấn-đô mà kinh doanh việc khác. Cho đến nay kinh tế Pháp cũng bị tàn phá, tiền bạc cũng cạn. Nhiều nhà buôn (lĩnh vực) trước đây loan, cái nạn phá sản. Nhiều công ty lớn phá sản, công việc lại buộc đóng cửa, tiền bạc đem về bên Pháp tìm mồi lợi cả nhà.

Hải là một tiền bạc chảy ra ngoài. Ai cũng biết rằng ở nước ta phần nhiều tiền đồng để kinh doanh là tiền của Hoa kiều, của Set-ty và của người Pháp. Người Hoa kiều xưa nay vẫn cho vay hoặc đặt tiền trước mà mua lúa gạo hoặc các nguyên liệu khác của dân quê. Hiện nay mùa màng mất mùa, lúa lại không bán được, chủ Hoa kiều thấy cá nầy không có lợi nữa (vì từ khi đặt các Nông sản hàng thì người ta ít vay của Hoa kiều), họ phải tìm cách đóng tiền cho lợi hơn. Nhân bạc Táo sự lại, ở bên đem tiền về Tàu để hưởng cái giá trị bằng dư (100 đồng bạc Đông-dương đổi được đến 170 đồng bạc Hương-cảng). Người ta đoán rằng người Hoa kiều đem bạc về Tàu như thế đã đến hơn 30 triệu đồng.

Chủ Set-ty cũng theo cách khác mà trả tiền để đóng về và lấy lại tiền, hoặc rút về Ấn-đô mà kinh doanh việc khác. Cho đến nay kinh tế Pháp cũng bị tàn phá, tiền bạc cũng cạn. Nhiều nhà buôn (lĩnh vực) trước đây loan, cái nạn phá sản. Nhiều công ty lớn phá sản, công việc lại buộc đóng cửa, tiền bạc đem về bên Pháp tìm mồi lợi cả nhà.

không ít. Nhà buôn ta vì buôn bán nhỏ, ít nhà có quan hệ với Ngân hàng nên không đến nỗi phải đổ vỡ (épôser la ban), nhưng hàng bán không được, rồi ngổn ngang vào vốn, rồi cũng có lúc phải đóng cửa như người. Nhà nông không bán được lúa (vì mất mùa, cũng ít nhà có tiền) nên không có tiền mà cây ruộng để đợi mùa sau. Ruộng nương hoang phế lại, làm cho càng cuộc khủng hoảng kinh tế càng thêm trầm trọng. Nhất là ở Nam kỳ phần nhiều diện tích phải vay của Ngân hàng, Hoa kiều hoặc Set-ty để khẩn đất mới và cho ta đến mượn để làm ruộng cho mình. Năm 1930, mất mùa. Lúa cũ giá lại hạ quá bán không được bao nhiêu tiền, nên một mặt thì không có tiền mà cho ta đến mượn, một mặt thì không có tiền để trả nợ của mình. Thế mà các chủ nợ lại thúc dục cả lời lãi vốn, nếu quá hạn mà chưa trả, là đất ruộng phải đem bán đấu giá ngay. Vì thế những sở ruộng bán giá là 400\$00 hoặc 500\$00 một hectare mà bán đấu giá chỉ được bốn năm chục. Rất nhiều diện tích bị mất thu quyền sở hữu một cách rất thảm khốc cho họ. Ruộng đất bị tịch thu hoặc bị bỏ hoang như thế, nhà điền chủ ngại khổ đã đành, mà kẻ ta đến cũng biến thành vô sản, người ta còn biết bao nhiêu nạn nữa (coursiers agricoles) không có việc làm, thất nghiệp. Các máy nông cụ, có người tuyên bố tại các đồn điền (Institut colonial) lên Pháp rằng ở Đông-dương không có nạn thất nghiệp, hẳn rằng họ không nghĩ đến nạn thất nghiệp nói trên kia (ở Nam-kỳ có đến 600.000 diện tích). Nếu xét tình hình chung cả nước thì sẽ thấy nạn thất nghiệp, tức là thực tế là bị cái nạn thất nghiệp thương tâm. Và chúng ta thấy nạn thất nghiệp này là do cái nạn khủng hoảng kinh tế nói trên kia, vì ảnh hưởng của thị trường thế giới phải hạn chế sản xuất hoặc đình chỉ hẳn công việc, bởi thế mà hàng nghìn vạn người không việc làm, phải trở về quê mà chờ, ... con mà đói đến nỗi đi. Các sở cao su cũng bị tình hình thị trường bức xúc mà phải, cầm chừng để giữ lấy hiện tiền, không giảm mà mang thêm, nên số cao su lưu trữ cũng giảm bớt đi. Xem hiện tình thì nạn thất nghiệp càng ngày càng to, nạn thất nghiệp càng to thì nạn thiếu lương lương càng rõ.

Người lương nguyên nhân ấy ra, con một nguyên nhân khác, mà có lẽ là nguyên nhân trong yếu nhất, từ là việc bán lúa không được. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh. Từ năm 1929 thời giá của mì đã sụt xuống nhiều lắm, mà giá lúa ta còn cao hơn đến tháng 8 năm 1930, vì thế các xứ Ấn-đô, Nhật-bản và phía Bắc Trung kỳ xưa nay vẫn mua lúa ta lại xoay đi mua mì cho rẻ hơn. Lúa đã mất hết ba cho thì trường ấy, bên sự giá xuống rất mạnh. Tháng 7 năm 1930, mỗi bao 75 kilos giá là 5\$20 đến tháng 12 giá lúa cũ sụt xuống 3\$40 một bao, mà giá lúa mới sụt xuống 2\$70 một bao. ... Có thể nói là hiện nay lúa ta vẫn mua lúa của ta, năm 1930 được mùa, họ lại đem lúa cũ (chừng 200.000 tấn) mà bán cho ta, thành ra lúa ta đã mất một phần ở ngoài, mà lại có bị lúa Nhật-cận tranh ở Tàu. Đồng thời ở Đông-dương và Xiêm-la đem gạo mua của ta. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh. ... Có thể nói là hiện nay lúa ta vẫn mua lúa của ta, năm 1930 được mùa, họ lại đem lúa cũ (chừng 200.000 tấn) mà bán cho ta, thành ra lúa ta đã mất một phần ở ngoài, mà lại có bị lúa Nhật-cận tranh ở Tàu. Đồng thời ở Đông-dương và Xiêm-la đem gạo mua của ta. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh.

Người lương nguyên nhân ấy ra, con một nguyên nhân khác, mà có lẽ là nguyên nhân trong yếu nhất, từ là việc bán lúa không được. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh. Từ năm 1929 thời giá của mì đã sụt xuống nhiều lắm, mà giá lúa ta còn cao hơn đến tháng 8 năm 1930, vì thế các xứ Ấn-đô, Nhật-bản và phía Bắc Trung kỳ xưa nay vẫn mua lúa ta lại xoay đi mua mì cho rẻ hơn. Lúa đã mất hết ba cho thì trường ấy, bên sự giá xuống rất mạnh. Tháng 7 năm 1930, mỗi bao 75 kilos giá là 5\$20 đến tháng 12 giá lúa cũ sụt xuống 3\$40 một bao, mà giá lúa mới sụt xuống 2\$70 một bao. ... Có thể nói là hiện nay lúa ta vẫn mua lúa của ta, năm 1930 được mùa, họ lại đem lúa cũ (chừng 200.000 tấn) mà bán cho ta, thành ra lúa ta đã mất một phần ở ngoài, mà lại có bị lúa Nhật-cận tranh ở Tàu. Đồng thời ở Đông-dương và Xiêm-la đem gạo mua của ta. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh.

Người lương nguyên nhân ấy ra, con một nguyên nhân khác, mà có lẽ là nguyên nhân trong yếu nhất, từ là việc bán lúa không được. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh. Từ năm 1929 thời giá của mì đã sụt xuống nhiều lắm, mà giá lúa ta còn cao hơn đến tháng 8 năm 1930, vì thế các xứ Ấn-đô, Nhật-bản và phía Bắc Trung kỳ xưa nay vẫn mua lúa ta lại xoay đi mua mì cho rẻ hơn. Lúa đã mất hết ba cho thì trường ấy, bên sự giá xuống rất mạnh. Tháng 7 năm 1930, mỗi bao 75 kilos giá là 5\$20 đến tháng 12 giá lúa cũ sụt xuống 3\$40 một bao, mà giá lúa mới sụt xuống 2\$70 một bao. ... Có thể nói là hiện nay lúa ta vẫn mua lúa của ta, năm 1930 được mùa, họ lại đem lúa cũ (chừng 200.000 tấn) mà bán cho ta, thành ra lúa ta đã mất một phần ở ngoài, mà lại có bị lúa Nhật-cận tranh ở Tàu. Đồng thời ở Đông-dương và Xiêm-la đem gạo mua của ta. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh.

3 Thuế xuất cảng nặng quá, mỗi 100 kilos là 0\$70 mà ở các nước khác thì mỗi 100 kilos chỉ có từ 0\$20 đến 0\$30 là cùng; lại còn thêm thuế phụ gia 45% (surtaxe), mới định năm 1930, tuy hoãn đến 1er juin 1931 mới thi hành, nhưng nhà xuất cảng không dám nộp thuế trước vì mỗi hàng (báo Tribune Indochinoise);

4 Thuế nhập khẩu ta xuất cảng chỉ do nhà buôn Hoa kiều làm một giới. Vì nhà ngân hàng thành lập không xuất tiền cho vay nữa, các nhà buôn Hoa kiều không thể đặt tiền trước cho dân quê để lấy lãi, mà các nhà xuất cảng Hoa kiều cũng không có thể mua lúa dân quê để trữ tích lại (báo Tribune Indochinoise).

Lẽ như thế và lẽ như thế ta có thể gọi là nguyên nhân tâm lý. Như đã nói trên đây, những nguyên nhân tâm lý không quan hệ gì đến cuộc khủng hoảng kinh tế không của dân quê. Lẽ như thế là do lỗi cho chính phủ. Tuy thuế xuất cảng cao thì lúa ta không thể tranh nổi thị trường với Xiêm và Ấn-đô, song do chính phủ có bỏ hẳn thuế xuất cảng đi, theo ý nhiều nhà báo đã yêu cầu, thì cũng không có thể xuất cảng thêm được một bao, vì lúa không bán được, không phải tại giá cao mà tại không có người mua. Có lẽ từ từ là do lỗi cho các ngân hàng, cũng khó thừa nhận được, vì nhà ngân hàng không cho vay, đó không phải là nguyên nhân gây ra cuộc khủng hoảng mà trái lại chính vì khủng hoảng mà các nhà ngân hàng phải không cho vay như thế. Lấy quả làm nhân là cái tệ của những kẻ không chịu nghĩ sâu.

Đường lối thu của ta không có tại đó, nhiều có. Có thể nói là ta là nạn nhân quá. Trên kia đã nói về tình trạng khủng hoảng của mì. Từ năm 1929 thời giá của mì đã sụt xuống nhiều lắm, mà giá lúa ta còn cao hơn đến tháng 8 năm 1930, vì thế các xứ Ấn-đô, Nhật-bản và phía Bắc Trung kỳ xưa nay vẫn mua lúa ta lại xoay đi mua mì cho rẻ hơn. Lúa đã mất hết ba cho thì trường ấy, bên sự giá xuống rất mạnh. Tháng 7 năm 1930, mỗi bao 75 kilos giá là 5\$20 đến tháng 12 giá lúa cũ sụt xuống 3\$40 một bao, mà giá lúa mới sụt xuống 2\$70 một bao. ... Có thể nói là hiện nay lúa ta vẫn mua lúa của ta, năm 1930 được mùa, họ lại đem lúa cũ (chừng 200.000 tấn) mà bán cho ta, thành ra lúa ta đã mất một phần ở ngoài, mà lại có bị lúa Nhật-cận tranh ở Tàu. Đồng thời ở Đông-dương và Xiêm-la đem gạo mua của ta. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh.

Người lương nguyên nhân ấy ra, con một nguyên nhân khác, mà có lẽ là nguyên nhân trong yếu nhất, từ là việc bán lúa không được. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh. Từ năm 1929 thời giá của mì đã sụt xuống nhiều lắm, mà giá lúa ta còn cao hơn đến tháng 8 năm 1930, vì thế các xứ Ấn-đô, Nhật-bản và phía Bắc Trung kỳ xưa nay vẫn mua lúa ta lại xoay đi mua mì cho rẻ hơn. Lúa đã mất hết ba cho thì trường ấy, bên sự giá xuống rất mạnh. Tháng 7 năm 1930, mỗi bao 75 kilos giá là 5\$20 đến tháng 12 giá lúa cũ sụt xuống 3\$40 một bao, mà giá lúa mới sụt xuống 2\$70 một bao. ... Có thể nói là hiện nay lúa ta vẫn mua lúa của ta, năm 1930 được mùa, họ lại đem lúa cũ (chừng 200.000 tấn) mà bán cho ta, thành ra lúa ta đã mất một phần ở ngoài, mà lại có bị lúa Nhật-cận tranh ở Tàu. Đồng thời ở Đông-dương và Xiêm-la đem gạo mua của ta. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh.

Người lương nguyên nhân ấy ra, con một nguyên nhân khác, mà có lẽ là nguyên nhân trong yếu nhất, từ là việc bán lúa không được. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh. Từ năm 1929 thời giá của mì đã sụt xuống nhiều lắm, mà giá lúa ta còn cao hơn đến tháng 8 năm 1930, vì thế các xứ Ấn-đô, Nhật-bản và phía Bắc Trung kỳ xưa nay vẫn mua lúa ta lại xoay đi mua mì cho rẻ hơn. Lúa đã mất hết ba cho thì trường ấy, bên sự giá xuống rất mạnh. Tháng 7 năm 1930, mỗi bao 75 kilos giá là 5\$20 đến tháng 12 giá lúa cũ sụt xuống 3\$40 một bao, mà giá lúa mới sụt xuống 2\$70 một bao. ... Có thể nói là hiện nay lúa ta vẫn mua lúa của ta, năm 1930 được mùa, họ lại đem lúa cũ (chừng 200.000 tấn) mà bán cho ta, thành ra lúa ta đã mất một phần ở ngoài, mà lại có bị lúa Nhật-cận tranh ở Tàu. Đồng thời ở Đông-dương và Xiêm-la đem gạo mua của ta. Vì thế giá lúa lại càng sụt mạnh.

cho dân quê và nhà xuất cảng vay tiền. Hai phương pháp ấy, ta đã biết vì có tài mà vô hiệu. Các nhà điền chủ ta lại bị nạn với các nhà trồng cao su mới rằng chính phủ đã cứu tế cho người trồng cao su thì cũng đến cứu tế cho người trồng lúa (Chính phủ đã trích trong ngân sách ra 2 triệu rưỡi đồng để cho các nhà trồng cao su vay, kỳ hạn chưa định, và đặt lệ tương đương: mỗi kilo cao su xuất cảng được 4 phẩy lạng nữa). Lại có người mong chính phủ dùng lương một cái nước láng giềng có trồng lúa đến để cứu một hội ngoại để cứu ta cứu về nguyên nhân, không hoảng và tìm cách bỏ cầu tương đương, như hội nghị lúa mì (conference du blé) hồi cuối tháng Férrier, vừa rồi. Song đã xét rõ nguyên nhân cuộc khủng hoảng hiện thời thì ta có thể nói chắc rằng phương pháp gì đưa cho hay đến thế nào đi nữa cũng chỉ có cái hạn lực nhất thời, chứ cái khủng hoảng và sinh sản quá nhiều ở trong một thế giới mà sức tiêu thụ rất ít, thì khó để giải quyết cho triệt để được.

NAM-HAI

Muôn bán

Xe PEUGEOT còn tốt lắm, mười mới lợp lại, 7 chỗ ngồi, chạy còn được 80km một giờ, giá rẻ. Ai muốn mua xin hỏi tại Garage Monsieur TRUNG-VINH Rue BOBILLOT HUÉ

THẾ-GIỚI-SỬ

1920

Hỏi tại QUANG-HẢI (đường Gia-Lưu, Huế) hoặc tại TỈNH-DÂN (đường Đông-Ba, Huế)

Việc trồng nước

(Tiếp theo trang nhứt)

mệnh, sắp sửa giấy chạc để treo lời, tên Lung sự quá xin nạp 80\$, nhưng chưa có, xin chờ đi vậy. Đường lúc ấy anh em tên Lung biết bọn ấy giá trả ưc hiệp, liền chạy đi báo với Bang tá phủ Trần Gi. Bang Gi tới trình phủ lý làm đi bắt, bắt tên Văn về một tên giữ mật thám nữa tên là Mạ người Páan thôn, giải nộp tại phủ. Quan Phủ thảo tra đối Bang Ý, Bang Ý cứ thực khai, và nộp cả cái giấy tên Văn, tự xưng một thám trình báo này nọ cho quan Phủ, chưa rõ xét xử thế nào.

Bọn ác nghiệp ấy cứ trù giết được, thì lương dân mới có chỗ đứng chân. Biết rõ chuyện QUANG BÌNH

Thủ đoạn khó coi!

Bữa cuối tháng Jain đây, kỳ giá đi ra làng Bắc Hà (Roan) thăm bạn qua cầu Roan. Lối gần cửa nhà Thương chánh thấy một người ăn mặc lơ đãng, độ 27, 28 tuổi, đang đứng chầu trước cửa nhà với mấy người khác, hỏi thì người ấy nói:

«Chàng tôi ở làng Cảnh giang, làm ăn lì, đi mua muối thuê, khi vào nhà Thương chánh, có mua 600 kilo muối, giá là 2\$304 mà trong có 5\$00 bạc hào. Khi kiểm bực không rõ thấy thông C. vì sao mà nếm bạc vớt đi, trong bộ giáp đồ, chàng tôi lại lượm lại được muối thiếu mất, 0\$30. Người ta chỉ thuê có 0\$25 mà nay mất đi 0\$30 đã mất tiền thuê, còn phải bồi nữa, mà nào có dám hỏi thấy thông đâu, chỉ cần rằng ngâm miệng nhai dãi mà bồi vào c. ở đó số, nghĩ đã tội chưa?»

cho trẻ con, từ ba bốn tháng tới mười tuổi, ngồi Nội Thờ-Thao thời gần gũi mà mau nở nang, chân tay dài mau cứng cáp mà tránh cho trẻ con những cái nạn ghê gớm như trên này.

DRAGÉES Vermifuge

RUDY

Trị bệnh

SÁN LÁI

Thuốc viên Dragées Rudy trị bệnh sán lái rất thần hiệu, và làm cho người ta trở nên tươi trẻ. Người lớn con cái đều dùng được.

Thuốc viên Dragées Rudy có bán tại các hiệu thuốc ở Saigon và các hãng bán lẻ ở các tỉnh.

PHARMACIE NORMALE

(J. SARRAULT)

119-123 rue Catinat - SAIGON

(là hãng thuốc đáng tin cậy, tạo lập đã hơn năm chục năm rồi).

VỢ TƯỚNG - GIỚI - THẠCH TỬC LÀ TƯỚNG-MỸ-LINH SẮP QUA HANOI

Không ai không biết rằng vợ tướng giết Thạch tử ngay lúc thành công tại gia, giờ đây chưa chịu tịch chính phủ quốc gia, nay mà thì do tướng tử, họ vợ mà cưới một người vợ mới là nữ sĩ Tống Mỹ Linh.

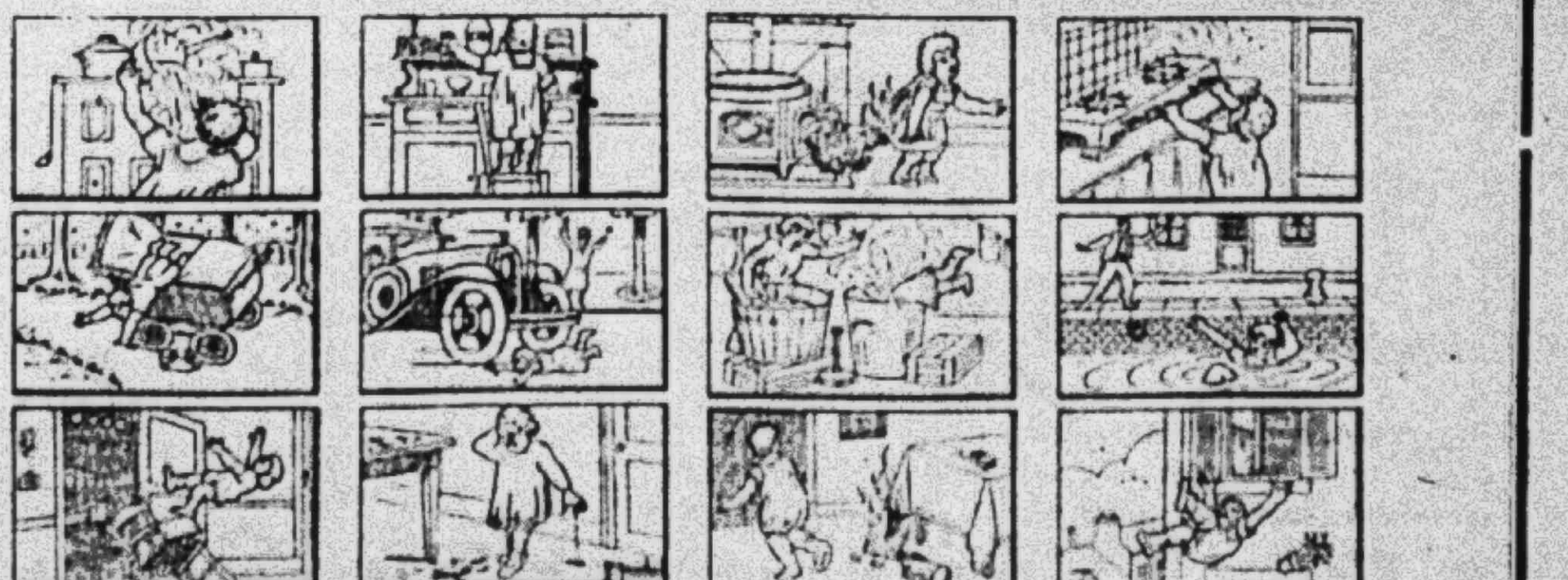
Tống Mỹ Linh xưa nay là một gái tài sắc vẹn toàn, rất xinh đẹp, là một người con gái của một gia đình danh gia vọng tộc, nay mà thì do tướng tử, họ vợ mà cưới một người vợ mới là nữ sĩ Tống Mỹ Linh.

Nhưng không biết rằng từ nay nữ sĩ Tống Mỹ Linh sẽ đi đâu, họ vợ mà cưới một người vợ mới là nữ sĩ Tống Mỹ Linh.

Truyện tình lại tiếp

Chè ngon nhất, Chè ngon nhất.

Hãy mua chè có liêng ngon nhất mà dùng làm tại sở Plantation STI Pleiku (Annam) một kilo một đồng. Ở xa mua phải chịu thêm tiền cước gởi.

cho trẻ con, từ ba bốn tháng tới mười tuổi, ngồi Nội Thờ-Thao thời gần gũi mà mau nở nang, chân tay dài mau cứng cáp mà tránh cho trẻ con những cái nạn ghê gớm như trên này.

VIÊN-ĐỆ ĐÔNG-HỒI

LAIT CONDENSÉ
NESTLÉ
QUALITÉ SUPÉRIEURE

IMPORTÉ DE SUISSE
ETÉ NESTLÉ (FRANCE)
PARIS.

C

